

Komentar Evandjelja: Ispravnost nakane

Evandjelje srijede XXVIII tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Lk 11, 42-46

U ono vrijeme: Reče Gospodin: »Jao vama, farizeji! Namirujete desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća, a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je trebalo činiti, a ono ne zanemariti. «

»Jao vama, farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama i pozdrave na trgovima. Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi grobovi po kojima ljudi ne znajući hode.«

Nato će neki zakonoznanac:
»Učitelju, tako govoreći i nas
vrijeđaš.« A on reče: »Jao i vama,
zakonoznanci! Tovarite na ljude
terete nepodnosive, a sami ni da ih se
jednim prstom dotaknete.«

Komentar

Evandjelje nam govori da je Isus vidio u srca ljudi koji su ga slijedili i hvalili te da je znao vjeruju li mu zaista ili ne. U svim našim postupcima postoji nešto što se vidi i nešto što se ne vidi, nešto što je skriveno od očiju ljudi: naše namjere i želje, ono što nas pokreće i što tražimo. Iz tog smo razloga svi sposobni savršeno razumjeti ono o čemu Isus govori u današnjem Evandjelju. Ne možemo reći da su njegove riječi upućene drugim ljudima, ali ne i nama. Jer čak i uz velike i plemenite želje,

nećemo li priznati da smo ponekad postupali samo tako da dobro izgledamo onima koji su nas vidjeli?

Isus govori o pravdi i ljubavi prema Bogu. Djeluju kao jednostavne i jasne riječi. Ali stvarnost na koju se pozivaju vrlo je duboka. Jer se Božja pravda ne svodi na ono što pod pravdom razumijemo. Ni ljubav prema Bogu nije poput naše ljubavi, tako krhka i ograničena. Isus je krivio one "mudre" ljude koji nisu znali Zakon, jer je njegova suština bila pravda i ljubav, a upravo je to bilo ono što oni nisu živjeli.

Neka naša djela uvijek izlaze iz srca željnog pravde i pune Božje ljubavi! To znači da su djela koja zaista služe životu i koja preobražavaju svijet ona koja dolaze iz srca koje želi biti sveto. Božja pravda je postojanost u njegovim obećanjima, ustrajnost u njegovoj ljubavi, vječna milost. Gospodin nas potiče da budemo

ponizni; da pokazujemo što jesmo i kakvi smo, da bismo bili izliječeni; voljeti onako kako bismo voljeli da nas vole; ne zahtijevati od drugih nešto što smo spremni učiniti. Ponos i pretvaranje su poput zida koji odbija milost. Uz to, uzaludno je praviti se besprijekornim pred ljudima ako doista to ne želimo i ne pokušavamo biti, jer ono što Krist gleda i traži, ono po čemu će nam suditi, naše je srce.

Juan Luis Caballero // Photo:
Jessica da Rosa - Unsplash

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-iv-
miercoles-vigesimoctava-semana/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-iv-miercoles-vigesimoctava-semana/)
(3.04.2025.)